

digste — vilde være at sige, at vi ikke give Drlov i det her foreliggende Tilfælde. Skulde vi, som et æret Medlem af Mindretallet (Chr. Rimestad) antydede, finde Anledning til at gjøre en eller anden Forandring i Forretningsordenen, nu vel, saa kunde der være nogen Berettigelse i at hebreide Flertallet, at det var kommet med en sliq Indstilling; men en saadan Forandring i Forretningsordenen have vi jo ikke endnu set noget Forslag til, og jeg vil ikke være tilbøielig til at gaa den Vej, som et æret Medlem af Mindretallet vilde gaa, idet han vilde optage en Bestemmelse lig den, der gjælder i Landsstinget. Jeg vil beholde den Bestemmelse, der nu staar i vor Forretningsorden, med en Tilføining om, at i den Tid, et Medlem er borte udover 14 Dage, mister han Retten til Diæter; thi saa er der dog en Virkning, der bliver Tale om, men her er det virkelig det Selvsamme. Jeg kan paa Grund af, hvad jeg her har anført, ikke se Andet, end at de ærede Herrer, som have talt i den modsatte Retning, have fremført Betragtninger og Ting, som der fra Flertallets Side slet ikke er givet nogen Anledning til at komme ind paa, de have lagt noget ganske Urimeligt ind i det, som Flertallet har anført, og de have taget dette fra Sider og paa en Maade, som Flertallet slet ikke har tænkt sig eller ment, at det kunde tages fra. Vi have kun oplydt en simpel Pligt ved at udtale os om Spørgsmaalet, saaledes som vi have set det, og vi have gjort vor Indstilling paa Grund deraf, det er det Hele, der er ingen Grund til at gjøre nogen Forhandling eller Modstand med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg maa ogsaa udtale min Anerkjendelse af Mindretallets Fremtræden ved dets Forslag. Var der ikke kommet Andet eller Mere frem fra andre Sider, saa kunde jeg have fattet mig meget kort, ligesom jeg ogsaa troede, at Forhandlingen vilde blive kort; men den Omstændighed, at et andet Medlem har troet, at han kunde gjøre et stort Nummer ud af denne Sag og vise sit Talent til at spille Bold med forskjellige Udtryk, har nødsaget mig til at være mere vidtløftig, end jeg havde bestemt.

S. M. Peterfen: Der er sagt Meget, siden jeg tillod mig at begjære Ordet, og jeg vil gjerne tilstaa, at der er sagt meget mere, end jeg havde ventet, der vilde blive sagt om denne Sag. Jeg for mit Vedkommende skal ikke søge at forlænge Diskussionen ret meget, og det er ikke min Agt at stille mig paa et majestætist Standpunkt, ligesaa lidt som at kritisere Flertallets Betænkning, men skal i al Korthed sige, hvorfor jeg vil følge Mindretallet, hvad jeg vilde have gjort, selv om der ikke var blevet sagt et eneste Ord enten for eller imod; min Stilling var aldeles klar, før jeg kom herind. Min Grund dertil er i al Korthed den, at jeg vil gjøre, hvad der staar til mig, for at vise, at Folkethinget ikke er nogen Dvangsarbejdsanstalt; jeg vil paa ingen Maade være med til at give det Udseende af, at det er en Dvangsarbejdsanstalt, vi her have, og jeg vil saameget mindre gjøre det, som vi dog aldeles intet Middel have til at have vort Forbud imod at blive borte. Nægtelse af Drlov kan ikke udlægges anderledes, end som en Art Forbud imod Fraværelse; det er en Art Misbilligelse af Fraværelsen, naar man siger, at man ikke bør blive borte. Ordet „bør“ er i hele Samfundslivet betragtet som noget, man ikke maa, og derfor siger jeg, at jeg ikke vil være med til at saa fast, at man ikke maa blive borte, medmindre man ved Siden deraf sætter Straf for Overtrædelsen. Naar man ikke har en Bestemmelse, hvorved man kan ramme Overtræderen, har det Hele ingen Klem, men det er kun som et Slag i Luffen. Dette er i Korthed min Betragtning. Naar den ærede Ordfører har betegnet dette Forhold som et Kontraktforhold mellem Bælgerne og den Valgte, tror jeg, det er en fuldstændig Misforstaaelse. Den ærede Ordfører maa dog som Jurist vide, at dette ikke er noget Kontraktforhold, men det fuldstændigste og intimeste Tillidsforhold, hvorom der vel kan være Tale, og jeg betragter det som fuldstændig urigtigt, at vi her indlade os paa enten at billige eller at misbillige. Eligt; lad Bælgerne passe dette, men allermindst maa vi dog gjøre det, naar vi ikke med det Samme marschere op med Straffebestemmelser for